

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-חרש שנשא		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
קטן אוכל נבלות - אין ב"ד מצווין להפרישו.	אלמא קסבר: [רבי פדת]											◇	קיד.	
לימא מסייע ליה.													◇	קיד.
לא יאמר אדם לתינוק הבא לי מפתח הבא לי חותם, אלא מניחו תולש, מניחו זורק	[תנן]												◇	קיד.
תולש - בעציץ שאינו נקוב, זורק - בכרמלית דרבנן.	אביי:												◇	קיד.
עובד כוכבים שבא לכבות, אין אומרים לו כבה ואל תכבה, מפני שאין שביתתו עליהם קטן הבא לכבות, אומרים לו אל תכבה, ששביתתו עליהם	ת"ש:												◇	קיד.
בעושה על דעת אביו.	רבי יוחנן:												◇	קיד.
דכוותיה גבי עובד כוכבים דעושה על דעת ישראל מי שרי?													◇	קיד.
עובד כוכבים אדעתא דנפשיה עביד.													◇	קיד.
בן חבר שרגיל לילך אצל אבי אמו עם הארץ - אין חוששין שמא יאכילנו דברים שאינם מתוקנים, מצא בידו פירות - אין זקוק לן	ת"ש:												◇	קיד.
בדמאי הקילו.	רבי יוחנן:												◇	קיד.
אלא טעמא דדמאי, הא ודאי - בעא לעשורי													◇	קיד.
בעושה על דעת אביו	והאמר ר' יוחנן:												◇	קיד.
אלא, רבי יוחנן ספוקי מספקא ליה, קאי הכא מדחי, קאי הכא מדחי.													◇	קיד.
בן חבר כהן שרגיל לילך אצל אבי אמו כהן עם הארץ - אין חוששין שמא יאכילנו תרומה טמאה, מצא בידו פירות - אין זקוק לן	ת"ש:												◇	קיד.
בתרומה דרבנן.													◇	קיד.
יונק תינוק והולך מעובדת כוכבים ומכהמה טמאה, ואין חוששין ביונק שקץ, ולא יאכילנו נבלות וטרפות שקצים ורמשים, ומכולן יונק מהם ואפילו בשבת, ובגדול - אסור	תא שמע:												◇	קיד.
נוהגין היינו שיונקים מבהמה טהורה ביום טוב	אבא שאול:												◇	קיד.
אין חוששין ביונק שקץ	קתני מיהא:												◇	קיד.
התם משום סכנה.													◇	קיד.
אי הכי, גדול נמי													◇	קיד.
גדול בעי אומדנא.													◇	קיד.
קטן נמי ליבעי אומדנא													◇	קיד.
סתם תינוק מסוכן אצל חלב.	רב הונא בריה דרב יהושע:												◇	קיד.
נוהגין היינו שיונקים מבהמה טהורה ביום טוב.	אבא שאול:												◇	קיד.
היכי דמי?													◇	קיד.
אי דאיכא סכנה													◇	קיד.
אפילו בשבת נמי													◇	קיד.
ואי דליכא סכנה													◇	קיד.
אפילו ביום טוב אסור													◇	קיד.
לא צריכא דאיכא צערא, וקסבר: מפרק כלאחר יד הוא, שבת דאיסור סקילה - גזרו רבנן, יו"ט דאיסור לאו - לא גזרו ביה רבנן.													◇	קיד.

קיד.	◇	?	■	ת"ש:	(ויקרא י"א) לא תאכלום כי שקץ הם - לא תאכילום, להזהיר הגדולים על הקטנים
קיד.		?			מאי לאו דאמר להו לא תאכלן
קיד.		!			לא, דלא ליספו ליה בידיים.
קיד.	◇	?	■	תא שמע:	(ויקרא י"ז) כל נפש מכם לא תאכל דם - להזהיר הגדולים על הקטנים
קיד.		?			מאי לאו דאמרי להו לא תאכלן
קיד.	◇	!			לא, דלא ליספו להו בידיים.
קיד.	◇	?	■	ת"ש:	(ויקרא כ"א) אמור ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים
קיד.		?			מאי לאו דאמר להו לא תיטמן
קיד.		!			לא, דלא ליטמו להו בידיים.
קיד.	◇		■		וצריכי דאי אשמעינן שקצים, משום דאיסורן במשהו, אבל דם דעד דאיכא רביעית - אימא לא ואי אשמעינן דם, משום דאיכא כרת, אבל שרצים - אימא לא ואי אשמעינן הני תרתי, משום דאיסורן שוה בכל, אבל טומאה - אימא לא ואי אשמעינן טומאה, כהנים שאני, משום דריבה בהן מצות יתרות, אבל הני אימא לא, צריכא.
קיד:	◇	?	■	תא שמע:	שני אחין - אחד פקח ואחד חרש, נשואין שתי אחיות פקחות, מת חרש בעל פקחת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשה מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל פקחת? מוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו אסורה לעולם
קיד:		?			אמאי מוציא את אשתו בגט? תיתיב גביה, קטן אוכל נבלות הוא
קיד:		!			משום איסורא דידה.
קיד:	◇	?	■	תא שמע:	תא שמע: שני אחין פקחין נשואין שתי אחיות - אחת פקחת ואחת חרשת, מת פקח בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשה מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת? מוציא את אשתו בגט ואשת אחיו בחליצה
קיד:		?			ואמאי מוציא את אשתו בגט? תיתיב גביה, קטן אוכל נבלות הוא
קיד:		!			משום איסורא דידה.
קיד:	◇	?	■	רבא, תא שמע:	שני אחין - אחד חרש ואחד פקח, נשואין לשתי אחיות - אחת פקחת ואחת חרשת, מת חרש בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשה מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת? מוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו אסורה לעולם
קיד:	◇	?			והא הכא דלאו איסורא דידה איכא ולא איסורא דידה איכא
קיד:		?	■	וקתני:	מוציא את אשתו בגט
קיד:		!		רב שמעיה:	גזירה משום התרת יבמה לשוק.
					הדרן עלך חרש

יבמות-האשה שלום		Talmud Navigator	
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, שלום בינו לבינה בשלום בעולם, ובאה ואמרה מת בעלי - תנשא, מת בעלי - תתייבם.			■
שלום בינו לבינה ומלחמה בעולם, קטטה בינו לבינה בשלום בעולם, ובאתה ואמרה מת בעלי - אינה נאמנת לעולם אינה נאמנת, אלא אם כן באתה בוכה ובגדיה קרועין	רבי יהודה:		◆ ■
אחת זו ואחת זו - תנשא.	אמרו לו:		◆ ■ ◇
תנא שלום בינו לבינה - משום דקבעי למיתני קטטה בינו לבינה, תנא שלום בעולם - משום דקבעי למיתני מלחמה בעולם.			■ ◇

מאי טעמא דמלחמה? משום דאמרה בדדמי, סלקא דעתא, בכל הני דאיקטול הוא פליט? אם תימצא לומר: כיון שלום בינו לבינה נטרא עד דחזיא, זימנין דמחו ליה בגירא או ברומחא וסברא ודאי מת, ואיכא דעבד סמתרי וחיה.	רבא:								■	◇	קיד:	
רעבון אינו כמלחמה, דלא אמרה בדדמי	סבר רבא למימר:								■	◇	קיד:	
רעבון - הרי הוא כמלחמה	הדר אמר רבא:								■	◇	קיד:	
דההיא דאתת לקמיה דרבא, אמרה ליה: בעלי מת ברעב, אמר לה: שפיר עבדת דשיזבת נפשך, ס"ד דבההוא פורתא דנפפיתא דשבת ליה הוה חיי? אמרה ליה: מר נמי ידע דכי האי גוונא לא חיי.									○	◇	קיד:	
רעבון גריעה ממלחמה, דאילו מלחמה - כי אמרה מת בעלי במלחמה הוא דלא מהימנא, הא מת על מטתו מהימנא, ואילו גבי רעבון - עד דאמרה מת וקברתיו.	הדר אמר רבא:								■	◇	קיד:	
מפולת - הרי הוא כמלחמה, דאמרה בדדמי.									■	◇	קיד:	
שילוח נחשים ועקרבים - הרי הן כמלחמה, דאמרה בדדמי.									■	◇	קיד:	
דבר - אמרי לה: הרי הוא כמלחמה	[אמרי לה]								◆	■	◇	קיד:
אינו כמלחמה	ואמרי לה:								◆	■	◇	קיד:
אמרי לה הרי הוא כמלחמה, דאמרי בדדמי									■		קיד:	
ואמרי לה אינו כמלחמה, דסמכי דאמרי אינשי: שב שנין הוה מותנא ואינש בלא שני לא אזיל.									■		קיד:	
החזיקה היא מלחמה בעולם, מהו? מי אמרינן מה לה לשקר, דאי בעיא אמרה שלום בעולם, או דלמא כיון דאיחזקה אמרה בדדמי, ולא אתי מה לי לשקר ומרע חזקתיה?	איבעיא להו:								^	◇	קיד:	